

PUINAŁ (7) *sb m*

puinał a. puginał (5), **puynał** (1), **punał a.** puinał (1), [**puhinał**]; puinał a. puginał *GliczKsiąż, GórńDworz, CzechEp, ActReg, Calep*; puynał *SkarŻyw*; punał a. puinał *Calep*.

a *pochylone*.

sg *N* puinał (2). ◇ *G* puinała (1). ◇ *A* puinał (3). ◇ *I* puinał(e)m (1). ◇ [*pl G* puinał(o)w. ◇ *I* puinałami.]

Sł stp brak, Cn: puinał, Linde XVII w.: puinał, puginał.

Krótką broń sieczna do walki na najbliższą odległość, rodzaj sztyletu; pugio, sica Calep, Cn; parazonium Cn (7) : gdy ya [Lukrecję] był lyn Krolá Rzymfkyego Tárquinius superbus zgwałcił/ wzyawłfy Puginał zabiłá fie lámá mowyc/ nyechcę wyęcey żyć ná fwyecye/ gdy mi cnotę moję wyrwano. GliczKsiąż P8; CzechEp 99; Ze Krzysztofh Zborowski teraz ostatnie noc z Pragy wyiachał, ranił Puginałem Slachcica wglowę ActReg 160; Sica – Punał [!], tulich, tesak. Calep 977a, [873]b; [ná oštátek gdy go [Przemysława króla polskiego] żywo zawięć s sobą niemogli/ puhinałami vkłotego zámordowali. StryjKron 373; StryjPoczqt 280 marg; PlutBBud R2v].

Zwrot: »puinała dobyć« (1): [opowiadał białej głowie] iáko s káždą bronią dobrze vmie/ nákoniec nie odszedł od niey/ áz iá poczał łztuk vczyć/ puginałá dobywłfy GórńDworz I7v.

Wyrażenie: »ostrzy puynał« (1): Mnich ieden wzwaśniony nań [na Romualdusa] á práwie fzáleięcy/ vmyślił go wnocy zabić/ y nágotowawłfy ofstry puynał/ znim legł SkarŻyw 574.

[*Szereg: »miecze, puinały«: A miełfczánie Ierolimfci przed fie wojnę wiedli przeciw Iohánnałłowi y thowárziłłom iego yż ták wiele ich poginęło wtey bitwie žeym lidczby nie było/ yże niektorzi od mieczow niekthorziteż od puginałow zwádzieckich poginęli. FlawHist 63.*]

Synonimy: daga, deka, koczpergał, koncerz, tesak, tulich.